

ମୁର୍ତ୍ତି

- ନୀଳାମ୍ବର ରଥ

ମଣିଷ ଭିତରେ ମୁର୍ତ୍ତି
ମୁର୍ତ୍ତି ଭିତରେ ମଣିଷ ।
ମୁଦୁର୍ତ୍ତିକରେ ମୁର୍ତ୍ତି
ମୁଦୁର୍ତ୍ତିକରେ ମଣିଷ ।

ନିର୍ମୈତ୍ତ ଜହ୍ନରାତିରେ
ଝରକା ବାହାରର ମୁର୍ତ୍ତି
ରୂପାନ୍ତର ନିଏ ବାରମ୍ବାର ।
ଆଖି ଖୋଲିଲେ-
ମୁର୍ତ୍ତିମୟ,
ଆଖି ମୁଦିଲେ, ସାମନାରେ
ଗୋଟାପଣ ତମେ,
ତମ ନିତୋଳ ମାର୍ବଲ ଦେହ ।

ମଣିଷ ଓ ମୁର୍ତ୍ତି ଭିତରେ
କେତେ ଫରକ?
ରକ୍ତ ମାଂସର ମଣିଷ
ନିର୍ଜୀବ ନିସ୍ତନ୍ଦ ମୁର୍ତ୍ତି ।
ସ୍ତୁତିର ଥିର ପାଣିରେ

ଆବେଗର ଚରଙ୍ଗଟାଏ ଉଠିଲେ
ମୁହୂର୍ତ୍ତକରେ
ମୂର୍ତ୍ତି ପାଲଟେ ମଣିଷ ।

ପ୍ରବାସୀ ପୁଅ ପାଇଁ
ମା'ର ଅପେକ୍ଷାର ଆଖି
ଝାଲିତ ଟ୍ରେଡ୍ ସେଝରରେ
ହଜିଯାଇଥିବା ସ୍ତ୍ରୀମୀ ଲାଗି
ଯୁବତୀର ଅନିଶା
ତମ ସ୍ୱର୍ଗୀ ଲାଗି
ମୋର ଆକୁଳତା-
ମୂର୍ତ୍ତି ଦେହରେ ଆଣିଦିଏ
ରକ୍ତ, ମାଂସ, ଲୁହ ଓ ଆବେଗ ।

ଝରକା ସେପାରିର ମୂର୍ତ୍ତି ଭିତରେ
ତମେ ଗୋଟାପଣ ।
ସେଇ ହସ, ସେଇ ଦୁଃଖାମୀ
ଓଲଟା ମୁଁ ମୂର୍ତ୍ତି ପାଲଟିଯାଉଛି
ତମ ଆଗରେ ।